

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010576
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620010576.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 13. 9. 2021 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

V. V. L. T. X. Y. Š. , nar. X. X. XXXX v R. V., trvale bytom S. XXXX/XX, R. V.,

V. Č. Y. N. K. P. , nar. XX. XX. XXXX v B. B., trvale bytom E. XXX/XX, A., Y. W.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h,

že

dňa 06.09.2020 približne o 17.02 hod. vstúpili hlavným vchodom do OD Tesco, na ul. Kamenné pole č. 4447/2 v Liptovskom Mikuláši, a keďže nemali nasadené na tvári ochranné rúška, tak ich službukonajúci pracovník SBS Q. A., N.. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, R. V., hneď za vstupnými dverami slušne oslovil, aby si rúška nasadili, na čo V. V. začal na Q. A. kričať, čo od nich chce, čo do nich vyskakuje, čo si o sebe myslí, že kto je a na záver mu povedal, že si ich idú kúpiť a následne od Q. A. odišli, pričom asi po 3 až 4 minútach sa s nasadenými rúškami k Q. A. vrátili a V. V. sa Q. A. začal hneď vyhrážať so slovami, že ho zabije, že si ho večer nájde a že si ho počká, V. Č. mu taktiež niečo nezrozumiteľné povedal a následne ho jedenkrát udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do ľavej časti tváre, v dôsledku čoho Q. A. ihneď zo svojho mobilného telefónu volal na linku XXX, pričom obaja menovaní čakali na mieste, kým Q. A. dotelefonuje, pričom ako dovolal, tak mu V. Č. najprv povedal, že ho podreže a následne gestom jednej ruky to predviedol na sebe a to tak, že so zovretou päsťou s vystretým palcom si prešiel popod svoj krk, potom mu znova zopakoval, že ho podreže a následne uvedené gesto rukou zopakoval na Q. A., kedy prešiel rukou popod jeho krk,

t e d a

spoločným konaním inému sa vyhrážali smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l i

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný
V. V.

podľa § 360 ods. 1, § 38 ods. 4 (§ 37 písm. m/) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

obžalovaný
V. Č.

podľa § 360 ods. 1, § 38 ods. 2 (§ 36 písm. l/, § 37 písm. m/) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd z a r a d ů j e obžalovaných V. V. a V. Č. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor podal obžalobu na V. V.Š. a V. Č. stíhaných za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 21. 7. 2021 v neprítomnosti obžalovaného V. Č., ktorému bolo predvolanie riadne a včas doručené. Všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 252 Tr. poriadku boli splnené. Podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára obžalovaného mu zdravotný stav umožňoval účasť na pojednávaní. Práve na základe výsledkov dokazovania vykonaného na predmetnom pojednávaní a to výpovede obžalovaného V. V. a predovšetkým svedka - poškodeného Q. A. vznikla potreba vypočúť spoluobžalovaného V. Č. na ďalšom nariadenom pojednávaní.

Obžalovaný V. V. na hlavnom pojednávaní dňa 21. 7. 2021 podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vo svojej výpovedi uviedol, že v inkriminovaný deň išiel s Č. do Tesca, zabudol si rúško, lebo bol podnapitý. Ako išli dnu, SBS-kár na nich zakričal, kde majú rúška. Obžalovaný mu vravel, že zabudol, že si ho kúpi v lekárni. Obžalovaný povedal, že sa dá to aj slušne povedať. Keď si kúpili tie rúška, nasadili si ich. Obžalovaný išiel naspäť, vysvetlil mu, že sa to dá aj normálne povedať a nemusel na nich kričať. Oni sa s Č. naťahovali, obžalovaný s tým už nemal nič spoločné. Obžalovaný mu nepovedal, že ho ide večer zabiť a počkať vonku. Buď ho poškodený zle počul, alebo Č.. Č.Y. sa s ním začal trhať, obžalovanému sa to nepáčilo, prečo si takto robia. Obžalovaný Č. povedal, že čo robí, prečo sa zbytočne provokujú. Keď sa to stalo, bol napitý, na druhý deň sa osobne išiel ospravedlniť aj za Č.. SBS-kár mu sám povedal, že on mu nič neurobil, ale Č. ho udrel. A. povedal Č., že robil na zásahovke, že ho spacifikuje. Kričali na seba, Č. sa potom vyprovokoval a dal A. facku pravou rukou a chytil ho za krk rukou. Nevedel uviesť, či počas toho Č. niečo povedal A.. Obžalovaný V. do toho vstúpil tak, že zakričal na Č., čo robí. Konflikt sa skončil tak, že obžalovaný povedal Č., že už je toho dosť a nech ide domov. Pán A. volal na políciu vtedy, keď obžalovaný zakričal na Č., že je toho dosť. Nevšimol si, či Č. robil niečo s rukami, nohami. Výpoveď poškodeného, že sa mu mal vyhrážať zabitím, si vysvetľuje tak, že bol nervózny, bol červený. Keď je človek nervózny, povie hocičo. Obžalovaný nič také nepovedal. V. Č. urobil aj to, že predtým, ako SBS-kár telefonoval, urobil gesto, že prešiel rukou popod svoj krk. Má vedomosť, že V. Č. sa chcel poškodenému ospravedlniť za tento incident, len sa bál toho, aby poškodený na neho nezavolał policajtov. Počas tohto incidentu obžalovaný Č. bol tiež podnapitý. Potom, ako ich A. upozornil, že nemajú rúška, išli si kúpiť rúška do lekárne. Potom prišli k A., ukázali mu, že majú rúška. Odtiaľ išiel obžalovaný aj s Č. do predajne Tesca kúpiť pollitrovku, ktorú zaplatil pri strojoch, kde sa môžu sami obsluhovať. Potom sa vrátili k A. a nastala tá konfliktná situácia, ktorú opisoval.

Obžalovaný V. Č. po poučení podľa § 257 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný odpovedal áno na otázky

podľa § 333 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, podľa § 333 ods. 3 písm. d/ Tr. poriadku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

podľa § 333 ods. 3 písm. f/ Tr. poriadku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, podľa § 333 ods. 3 písm. g/ Tr. poriadku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu a

podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. poriadku, či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Prokurátor a obhajca obžalovaného V. V. zhodne navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného V. Č., že je vinný zo spáchania skutku. Súd prijal uvedené vyhlásenie obžalovaného, ktorému nasvedčujú aj ďalšie dôkazy zadovážené v prípravnom konaní a to výpoveď obžalovaného V. V., svedka - poškodeného Q. A. a obrazový záznam. Z dôkazov zadovážených v prípravnom konaní vyplýva, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Vyhlásením o vine, ktoré súd prijal, sa obžalovaný V. Č. vzdal práva na dokazovanie viny. Súd zároveň vyhlásil, že vo vzťahu ku obžalovanému V. Č. nevykoná dokazovanie súvisiace s priznaným skutkom a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného V. Č. súd ho uznal vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Na návrh obhajcu obžalovaného V. V. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní obžalovaný V. Č. k účasti obžalovaného V. V. na žalovanej trestnej činnosti. Obžalovaný V. Č. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný V. s tým nemá nič. SBS-kár sa postavil, skákal, provokoval. Obžalovaný Č. ho sotil, viac nie. V. nemá s tým nič. V. je kamarát, poznajú sa, chodia do roboty. V. na adresu pracovníka SBS nepoužil výhražné slová ani ho neudrel.

Svedok poškodený Q. A. vypovedal na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní. Vo výpovedi uviedol, že dňa 6. 9. 2020 v čase 17.02 hod. sa nachádzal na svojom stanovisku pri hlavnom vstupe do OD Tesco. Všimol si, že cez hlavný vchod vošli V. V. a V. Č.. Títo nemali nasadené rúška, a tak ich slušne oslovil, aby si ich nasadili. Z ich správania bolo zrejmé, že sú pod vplyvom alkoholu. V. začal po ňom kričať, čo od nich chce, čo do nich vyskakuje, čo si o sebe myslí. Vtedy sa mu nijako nevyhrážali. Následne od neho odišli a išli si kúpiť rúška do lekárne. Na hlavnom pojednávaní svedok doplnil k opisu konania obžalovaného Č., že najskôr mu ukázal, že ho podreže na svojom krku a potom na jeho krku. Potom mu dal facku a svedok následne volal políciu. Obžalovaný V. do tohto incidentu fyzicky nezasahoval, jeho nevnímal a nevedel opísať presné slová, ktoré mu boli adresované. To slovo, že ho zabijú, padlo, ale nevedel uviesť, kto to vyslovil. V minulosti pri výsluchu na polícii označil obžalovaného V., ktorý mu povedal, že ho zabije, ale počas tejto výpovede mal horúčky. Z dôvodu odstránenia rozporov bola na návrh prokurátora prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania, kedy uviedol, že vrátili sa naspäť ku nemu do 3 - 4 minút. Ako ku nemu prišli, tak sa mu V. začal vyhrážať so slovami, že ho zabije, že si ho večer nájde a počká si ho. Aj Č. mu niečo povedal, ale mu nerozumel. Následne Č. pristúpil ku nemu a udril ho otvorenou dlaňou pravej ruky do oblasti ľavej časti tváre. Po tomto údere zostali pri ňom stáť. K odstráneniu rozporov svedok uviedol, že nepotvrdí, že mu obžalovaný V. povedal, že ho zabije, lebo si nie je istý. V čase výsluchu na polícii si bol istý. Z dôvodu odstránenia rozporov bola na návrh prokurátora prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania, kedy uviedol, že následne, hneď po napadnutí volal na políciu. Obaja menovaní stáli pri ňom, počúvali, čo hovorí. Ako dotelefonoval, tak mu V. už asi nič nepovedal, a Č. mu povedal, že ho podreže a gestom jednej ruky to predviedol na sebe tak, že so zovretou päťou a s vystretým palcom si prešiel popod krk. Potom mu znova zopakoval, že ho podreže a gesto rukou zopakoval na svedkovi a prešiel mu rukou popod krk. K odstráneniu rozporov svedok uviedol, že bol zaskočený tou výpoveďou, snažil sa rozpamätať, ako to bolo, bol v tom, že najskôr mu ukázal gesta a až potom mu dal facku a telefonoval na políciu. Ak je to tak napísané, zrejme to tak bolo. Sú kamerové záznamy, na ktorých je to vidieť. Na otázku, čo v ňom incident vyvolal, uviedol, že prevládal asi strach, také pocity mal po facke. Bola to aj frustrácia z toho, že človek nič nemôže. V. V. po udalosti prišiel za ním do nemocnice, ospravedlnil sa za

to, ako sa správal, že mal vypité a bol k nemu hrubý. Žiadne konkrétne slová, za ktoré sa mu ospravedlnil, neuviedol. Z dôvodu odstránenia rozporov bola na návrh obhajcu prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedka z prípravného konania, kedy uviedol, že nemal a nenadobudol zo správania páchatel'ov dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, on sám sa o seba vtedy nebál. K odstráneniu rozporov svedok uviedol, že to, čo na pojednávaní povedal na otázku prokurátora, sú jeho terajšie pocity. Na otázku, či v tom čase mal obavu, keď mu bola adresovaná vyhrážka, uviedol, že zrejme áno, zavolať políciu.

Q. A. podal dňa 6. 9. 2020 trestné oznámenie, v ktorom uviedol, že dňa 6. 9. 2020 v čase 17.02 hod. sa nachádzal na svojom stanovisku pri hlavnom vstupe do OD Tesco. V uvedenom čase zbadal ako do predajne vošli dvaja Rómovia, ktorí nemali nasadené rúška, a slušne ich oslovil, aby si ich nasadili. Róm v čiernom tričku začal po ňom kričať, čo od nich chce, čo do nich vyskakuje, čo si o sebe myslí. Druhý Róm v bielej mikine do neho len štychal prstom. Z ich správania bolo zrejmé, že sú pod vplyvom alkoholu. Následne od neho odišli a išli smerom k lekární. Róm v čiernom sa mu začal vyhrážať so slovami, že ho zabije, že si ho večer nájde a počká si ho. Ten v bielom mu niečo povedal, ale mu nerozumel, pristúpil ku nemu a udral ho asi päšťou pravej ruky do oblasti ľavej časti tváre. Po tomto údere zostali pri ňom stáť. Hneď nato volal na políciu, obaja stáli pri ňom, počúvali, čo hovorí. Ako dovolal, tak ten v čiernom mu znova zopakoval zvýšeným hlasom, že ho zabije a ten v bielom mu povedal, že ho podreže a gestom jednej ruky to predviedol na sebe tak, že so zovretou päšťou a s vystretým palcom si prešiel popod krk a potom mu znova zopakoval, že ho podreže a gesto rukou zopakoval na svedkovi a prešiel mu rukou popod krk. K opisu Rómov uviedol, že ten v čiernom bol vo veku do 40 rokov, silnejšej postavy, výška si 180 cm, na krátko ostrihané čierne vlasy, mal kraťasy, šlapky a tetovanie buď na ramene alebo krku. Ten v bielom bol vo veku do 50 rokov, strednej postavy, výška si 190 cm, do hladka ulízané prešedivé čierne vlasy.

Z obrazového záznamu vyhotoveného OD Tesco vyplýva, že do priestoru obchodného domu vstúpili dvaja muži, jeden z nich mal oblečené čierne tričko a krátke nohavice a druhý z nich mal oblečené biele tričko a dlhé nohavice a pristúpili ku pracovníkovi SBS, osoba v čiernom tričku gestikuluje pravou rukou v bezprostrednej blízkosti tváre pracovníka (prstom pravej ruky smeruje ku tvári pracovníka), následne sa osoby na krátky čas vzdialili od pracovníka SBS, po krátkom čase sa vrátili ku pracovníkovi SBS, obidve osoby komunikujú s pracovníkom, osoba v čiernom gestikuluje prevažne ľavou rukou v bezprostrednej blízkosti tváre pracovníka (prstom ľavej ruky opakovane smeruje ku tvári pracovníka), osoba v bielom udrala pracovníka otvorenou dlaňou pravej ruky od oblasti tváre, následne pracovník telefonuje, po ukončení hovoru osoba v bielom najskôr prešla rukou popod svoj krk a rovnaké gesto zopakoval na pracovníkovi.

Z úradného záznamu spísaného príslušníkom polície N.. Q. X. dňa 15. 9. 2020 vyplýva, že po prezretí kamerového záznamu ako páchatel'a opoznal V. Č., nar. XX. XX. XXXX na základe osobnej znalosti a predchádzajúceho výsluchu.

Podľa evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaný V. V. má evidovaných 9 záznamov o spáchaní priestupkov za obdobie od roku 2016 do roku 2021 v prevažnej miere za porušenie pravidiel cestnej premávky. Dňa 13. 1. 2019 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na tom základe, že pracovníčke SBS v Tesco v Liptovskom Mikuláši povedal, či „jej chýba kokot do huby, že je kurva, šlapka, či nemala ráno kokot v hube“, následne sa na ňu zahnal spôsobom, že k nej prudko pristúpil a vystrčil smerom k nej ruku. Za uvedený priestupok mu bola v rozkaznom konaní uložená pokuta 30,- eur.

Podľa evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaný V. Č. má evidovaných 9 záznamov o spáchaní priestupkov rôznej povahy za obdobie od roku 2015 do roku 2021, z toho v troch prípadoch (v rokoch 2015, 2016 a 2017) sa dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu na tom základe, že fyzicky napadol poškodených, resp. sa poškodenej vyhrážal zabitím.

Podľa správy o povesti obžalovaný V. V. je prihlásený k trvalému pobytu na adrese R. V., S. XXXX/XX, na mestskom úrade nebolo voči menovanému vedené priestupkové konanie.

Podľa správy o povesti obžalovaný V. Č. je prihlásený k trvalému pobytu na adrese A., E. XXX/XX, menovaný nebol riešený v priestupkovom konaní ani komisiou ochrany verejného poriadku.

V odpise z registra trestov má obžalovaný V. V. 10 záznamov za obdobie od roku 2002 do roku 2020, z toho 8 krát bol súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 8. 1. 2020 sp. zn. 3T/42/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. 6. 2020 sp. zn. 3To/38/2020 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého bol podmienične odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov v trvaní do 11. 12. 2021 a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 30 mesiacov.

V odpise z registra trestov má obžalovaný V. Č. 14 záznamov o odsúdení za obdobie od roku 1991 do roku 2019. V roku 2017 bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 7. 3. 2019 sp. zn. OT/31/2019 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 4 roky. Trest odňatia slobody vykonal dňa 4. 11. 2019.

Vo vzťahu k obžalovanému V. Č. bolo vykonané dokazovanie v rozsahu výroku o treste (z dôvodu súdom prijatého jeho vyhlásenia o vine zo žalovaného skutku). Vo vzťahu k obžalovanému V. V., ktorý urobil vyhlásenie o nevine, bolo vykonané dokazovanie v celom rozsahu.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, má znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a z vykonaných dôkazov mal súd taktiež preukázané, že prejednávany skutok spáchal obžalovaný V. V. spoločným konaním s obžalovaným V. Č..

Výpoveďou obžalovaného V. V. mal súd preukázané, že v inkriminovaný deň a čas sa nachádzal v OD Tesco v Liptovskom Mikuláši, do priestoru ktorého vstúpil s obžalovaným V. Č. bez ochranných rúšok. Z jeho výpovede mal súd tiež preukázané, že pracovníkom SBS boli obžalovaní upozornení, aby si nasadili rúška, čo po krátkom čase urobili. Obžalovaný V. V. pripustil existenciu verbálneho konfliktu s poškodeným, poprel však, že by mu adresoval výhražné slová. Výpoveď obžalovaného V. V. je podporená výpoveďou spoluobžalovaného V. Č.. Súd pripomína, že je vecou obžalovaného, aký spôsob obhajoby si zvolí v záujme dosiahnutia pre neho pozitívneho výsledku trestného konania.

Napriek výpovedi obžalovaného je obžalovaný V. V. zo spáchania žalovaného skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka - poškodeného Q. A. a obrazovým záznamom. Výpoveďou svedka - poškodeného Q. A. mal súd preukázané, že v inkriminovaný deň obžalovaní vstúpili do OD Tesco bez ochranného rúška na tvári, na čo boli svedkom - poškodeným upozornení. Na uvedené usmernenie reagoval obžalovaný V. V. tak, že začal na poškodeného kričať, obžalovaní odišli a po krátkom čase sa s nasadenými rúškami k poškodenému vrátili. Z výpovede svedka - poškodeného mal súd tiež preukázané, že v tejto fáze konfliktu obžalovaný V. V. sa poškodenému vyhrážal so slovami, že ho zabije, že si ho večer nájde a počká si ho. Obžalovaný V. Č. mu niečo nezrozumiteľné adresoval a následne ho jedenkrát udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do ľavej časti tváre, v dôsledku čoho poškodený ihneď kontaktoval políciu. Počas telefonického hovoru obaja obžalovaní čakali na mieste, pričom po ukončení hovoru mu obžalovaný V. Č. povedal, že ho podreže a následne gestom jednej ruky to vyjadril na sebe tým spôsobom, že so zovretou päťou s vystretým palcom si prešiel popod svoj krk, následne poškodenému znova zopakoval, že ho podreže a rovnaké gesto rukou zopakoval na poškodenom.

Súd nemal dôvod neveriť výpovedi poškodeného, pretože menovaný konzistentne vypovedal v podstatných otázkach o priebehu skutku tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Neuniklo pozornosti súdu, že na hlavnom pojednávaní sa do určitej miery nejednoznačne vyjadroval o tom, či obžalovaný V. V. sa mu vyhrážal zabitím. Súčasne však jednoznačne potvrdil, že uvedená verbálna vyhrážka na mieste zaznela. Poškodený bol konfrontovaný so svojou skoršou výpoveďou, v ktorej jednoznačne uviedol, že skutok sa odohral tak, ako je uvedené v obžalobe, t. j. aj s účasťou obžalovaného V. V., ktorý sa poškodenému verbálne vyhrážal zabitím. Hoci u poškodeného pri hodnotení jeho výpovede na hlavnom pojednávaní je možné badať zľahčovanie či dokonca ospravedlňovanie konania obžalovaného V. V., uvedenú skutočnosť je možné vysvetliť aj tým, že obžalovaný V. V. po skutku kontaktoval poškodeného so snahou ospravedlniť sa. Neobstojí vysvetlenie poškodeného, že vo vzťahu ku obžalovanému V. V. mal v čase výsluchu zhoršený zdravotný stav, keďže tento mu

zjavne nebránil reprodukovať zostávajúcu časť skutkového deja. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skoršej výpovede svedka - poškodeného. Výpoveď poškodeného je podporená trestným oznámením a nadväzujúcim obrazovým záznamom. V trestnom oznámení poškodený identickým spôsobom opísal priebeh skutku s rozlíšením konania toho - ktorého páchatela. Z povahy dôkazu obrazovým záznamom je zrejmé, že nie je možné počuť verbálny prejav obžalovaného V. V., avšak výrazne a aktívne komunikoval s poškodeným a ním použitá gestikulácia prekračuje rámec slušnej konverzácie.

Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za uvedený prečin nie je postačujúce len samotné vyslovenie vyhrážky (smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu), uvedená vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia. Na základe vykonaného dokazovania najmä výpovede poškodeného súd mal preukázané, že obaja obžalovaní (vrátane obžalovaného V.) sa vyhrážali poškodenému zabitím, resp. ťažkou ujmu na zdraví. Nasvedčujú tomu verbálne (slovný prejav), ako aj neverbálne výrazy (vyššie opísané gesto rukou) použité tým - ktorým obžalovaným. Na základe vykonaného dokazovania súd mal tiež preukázané, že obžalovanými vyslovená vyhrážka je spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia. Vo svetle okolností spáchania skutku súd zdôrazňuje, že konanie jedného z obžalovaných nie je možné hodnotiť izolovane od konania druhého obžalovaného, ale vo vzájomnej súvislosti. Z okolností spáchania skutku je nepochybné, že obžalovaní spáchali skutok spoločným konaním. Konanie obžalovaných malo preukázateľne stúpajúci charakter, od spáchania skutku obžalovaných neodradilo predchádzajúce upozornenie od poškodeného, aby si nasadili rúška, práve naopak posilnení alkoholom sa obžalovanému vyhrážali opakovane, obžalovaný V. V. verbálne a obžalovaný V. Č. aj neverbálne (gestom ruky, ktorou prešiel popod krk). Nemožno tiež prehliadnuť, že obžalovaný V. Č. fyzicky napadol poškodeného, v dôsledku čoho sa útok obžalovaných stal dôraznejším. Uvedené vyhrážky zabitím prednesené v kontexte celkového správania obžalovaných s nepochybnou stúpajúcim charakterom boli objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u poškodeného z ich naplnenia. V tomto smere nie je prítom rozhodujúce subjektívne vyjadrenie poškodeného, či mal alebo nemal obavu z uvedeného konania, ale objektívne posúdenie konania obžalovaných. Pre úplnosť súd pripomína, že ak by poškodený nepripisoval význam konaniu obžalovaných, neriešil by vzniknutú situáciu podaním trestného oznámenia v deň spáchania skutku.

Súd nemá pochybnosti o tom, že u obžalovaného V. V. sú prítomné sklony k agresívnemu konaniu, čoho dôkazom je aj jeho agresívne správanie vo verbálnej rovine na hlavnom pojednávaní počas odôvodňovania rozsudku.

Obhajoba obžalovaného V., že sa poškodenému nevyhrážal zabitím, podporená výpoveďou spoluobžalovaného Č., je tak vyvrátená predovšetkým výpoveďou poškodeného a v neposlednom rade aj trestným oznámením, ktoré má povahu listinného dôkazu. Obžalovaný V. Č. vo svojej výpovedi „zobral všetko na seba“, avšak ním ponúknutá verzia priebehu udalosti je vyvrátená výpoveďou poškodeného.

Z vyššie uvedených skutkových zistení tak vyplýva, že vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby spáchal obžalovaný V. V. spoločným konaním so spoluobžalovaným V. Č.. Z týchto dôkazov potom možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spáchali obžalovaní a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru.

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného V. V. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd nezistil u obžalovaného V. V. žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, t. j. pred spáchaním súdeného skutku bol právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby (základná sadzba je až 1 rok), podľa ktorej sa trest ukladá, zvyšuje o 1/3-inu na 4 mesiace.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd zistil u obžalovaného V. Č. jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, t. j. priznanie sa k trestnej činnosti a úprimné oľutovanie a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, t. j. pred spáchaním súdeného skutku

bol právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba (základná sadzba je až 1 rok), podľa ktorej sa trest ukladá, nemení.

Odpis z registra trestov preukazuje, že obaja obžalovaní majú bohatú kriminálnu minulosť s výrazným sklonom k páchaniu trestnej činnosti, ale aj inému protiprávnemu konaniu s prvkami násillia, resp. hrozby násillia (priestupky proti občianskemu spolunažívaniu). Obžalovaný V. V. sa prejednávaneho skutku dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za inú úmyselnú trestnú činnosť, krátko po začatí plynutia skúšobnej doby. Obžalovaný V. Č. sa súdeného skutku dopustil krátko po výkone nepodmiennečného trestu odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť. Hrozba výkonom trestu odňatia slobody, resp. výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody nemali žiadny výchovný účinok na osobu obžalovaných a pozitívne neovplyvnili obžalovaných v ďalšom spôsobe ich života. Vzhľadom na osobu obžalovaných, ich doterajší spôsob života a význam záujmu chráneneho Trestným zákonom, ktorý bol konaním obžalovaných dotknutý, je na naplnenie účelu trestu z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie nevyhnutný nepodmiennečný trest odňatia slobody vymeraný u obidvoch obžalovaných v druhej polovici sadzby. Pri určení výmery trestu súd tiež zohľadňoval postoj obžalovaného V. Č. k súdenému skutku, ako aj mieru účasti obžalovaných na spáchaní skutku.

Súd zaradil oboch obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku boli vo výkone trestu odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeneho v obžalobe, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.